

II Zjazd w Warszawie Polskiego Czerwonego Krzyża

11 bm. rozpoczął w Warszawie dwudniowe obrady II Zjazdu Polskiego Czerwonego Krzyża. Uczestnicy Zjazdu podsumują osiągnięcia organizacji, ustalą wytyczne na przyszłość i dokonają wyboru nowych władz.

25 bm. w Kielcach sesja PAN poświęcona działalności St. Staszica

Jak nas informuje dyrektor Muzeum Świętokrzyskiego E. Masalski, w dniach 25 — 28 września br. odbędzie się w Kielcach sesja Polskiej Akademii Nauk poświęcona działalności Stanisława Staszica.

W pierwszym dniu sesji wygłoszone zostaną referaty: dr J. Pazdura pt. „Działalność Stanisława Staszica” i dr T. Przykowski pt. „Zabytki działalności Stanisława Staszica w Kielecczyźnie”.

Następne dni poświęcone będą zwiędzaniam przez uczestników sesji tymi miejscami w odciołku, w których Stanisław Staszic rozdubowywał „Stare polskie Zagłębie Przemysłowe”.

28. bm. w sali WDK odbędzie się otwarta sesja, na której przewodniczący Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego dr Artymiak wygłosi referat pt. „Osiągnięcia działalności Stanisława Staszica”.

W prezydium Zjazdu zasiadli: minister zdrowia dr J. Szlachetki, kierownik Wydziału Socjalno-Administracyjnego KC PZPR K. Legowski, przewodnicząca Zarz. Gł. Zw. Zaw. Pracowników Służby Zdrowia dr I. Brzozowska, przedstawiciel Ministerstwa Obrony Narodowej, Oświaty, Pracy i Opieki Społecznej, Kołec, organizacji politycznych i społecznych, Instytutów naukowych oraz członkowie władz naczelnych i wydziałów się aktywności PKC.

Miejsca w prezydium zajęli również członkowie delegacji Radzieckiego Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy: A. Obydłenow — zastępca przewodniczącego Prezydium Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy ZSRR oraz P. Skoriukowa — naczelnik działu sanitarnego Zarządu Głównego tej organizacji.

Referat sprawozdawczy wygłosił prezes Zarządu Głównego PKC dr J. Rukiewicz. Omówił on obszernie osiągnięcia organizacji w podstawowych dziedzinach jej działalności: szereg oświaty sanitarną oraz popularyzowaniu zagadnień higieny i zdrowia; prowadzeniu masowego szkolenia sanitarnego ludności oraz organizowaniu posterunków i drużyn sanitarnych, szkoleniu kadr pielęgniarek.

Referencje sprawozdawczo-wyborcze PZPR, na których po dyskusji nad referatami sprawozdawczymi i sprawozdaniem Komisji rewizyjnej dokonano wyboru nowych władz partyjnych. W konferencjach tych udział wzięli: w konferencji powiatowej w Kielcach — tow. Remigiusz Iwanowski, sekretarz KW, w Starachowicach — tow. Zabiński — członek egzekutywy KW, w Końskich sekretarz KW — tow. Kazimierz Dalek.

Pierwsze plenarne posiedzenie nowowybranych Komitetów Powiatowych PZPR wyłoniły skład egzekutywy i dokonano wyboru sekretarzy KP. W Kielcach i sekretarzem KP wybrano tow. Stefana Przedzielskiego, sekretarzem organizacyjnym tow. Wacława Karwackiego i sekretarzem propagandy tow. Romana Glande. W Starachowicach i sekretarzem KP został tow. Jan Skumiełowski — organizacyjnym tow. Władysław Janyś, propagandy — tow. Władysław Nojek.

W Końskich i sekretarzem KP wybrano tow. Bronisława Bieleckiego — organizacyjnym tow. Leona Leńsiaka, propagandy — tow. Włodzimierza Stażyka.

Słowo Ludu

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VI. Nr 218 (1929) A B KIELCE, WTOREK, 13 WRZEŚNIA 1955 R.

Przygotowania w naszym województwie do Dożynek Centralnych — zakończone

Wspaniale zapowiada się kielecki korowód dożynekowy

Na terenie naszego województwa w zasadzie zakończone zostały prace przygotowawcze do Dożynek Centralnych w Warszawie.

Podobnie jak w latach ubiegłych, pracami przygotowawczymi kieruje przy pomocy Komitetów dożynekowych, powiatowych, gromadzkich i wiejskich — Wojewódzki Zarząd ZSCH. Podstawą przygotowań był wybór delegatów. Organizacje wiejskie i gromadzkie wybrały z terenu na szereg województwa 3500 delegatów. Są to przeważnie przydatni chłopcy gospodarujący indywidualnie, kobiety — uczestniczki konkursu hodowlanego, członkowie spółdzielni produkcyjnych oraz pracownicy POM-ów i PGR-ów.

67 z nich wyjeżdża już w przeddzień centralnych uroczystości. Będą oni zwiędzać Warszawę, Świętokrzyszczycę, a po zakończeniu pochodu dożynekowego, wezmą udział w przyjęciu wydanym przez Prezesa Rady Ministrów. Kilku z nich przedstawionych zostało do wysokich odznaczeń państwowych.

Na zebraniach wyborczych, podjęto ogółem 856 zobowiązań z udziałem 25 000 chłopów. Treść i wartość tych zobowiązań jest bardzo cenna. Np. chłopcy ze wsi Postronna, pow. Sandomierz, Rączków, pow. Włoszczowa i Jurków, pow. Opatów zobowiązali się przed terminem wykonać plan dostaw obowiązkowych.

Wiele zobowiązań mówi o przyspieszeniu siewów jesiennych, o używaniu siewników i ziarna kwalifikowanego, zaprawianego. Zobowiązania także podjęli m. in. wieś: Podgaje, pow. Busko, Makosy Stare, pow. Koźlenice, Bebelno, pow. Włoszczowa, Stęborz, pow. Staszów i wiele innych. Wspaniale zapowiada się nasz korowód dożynekowy.

który składać się będzie z czterech grup. Na czele grupy pierwszej, otwierającej korowód, — emblemat obrazujący region kielecki z napisem „Kielce”. Następnie wiadniec dożynekowy niesiony przez czterech chłopów w strojach regionalnych: świętokrzyskich i łędeckich.

Za wieńcami, pójdzie tanecznym krokiem — w strojach regionalnych 120-osobowy zespół Liceum Artystycznego z Rożnicy. Za nimi — poczty sztandarowe.

Za pocztami, maszerować będą przewodnicy pracy przy myślu i rolnictwa Kielecczyzny.

Grupa II. Symbolizować ona będzie sojusz robotniczo-chłopski. Pomazurują w niej robotnicy starachowickiej FSC, huty im. Nowotki, cementowni „Wierzbica”. W grupie tej oglądać będziemy 100-osobowy zespół taneczny w strojach regionu opoczyńskiego.

III grupę otworzy kapela ludowa ze wsi Chlewice, a za nią pódzie zespół artystyczny z Węgleszyna, następnie zespoły taneczne Kozia Wola i Lipa Niklas. Za nimi — grupa pracowników PGR i POM-ów.

Ostatnia, IV grupa obrazować ma walkę o kulturę i postęp. Otworzą ją zespół taneczny WDK. Będzie on tańczył przed trybuną tańców zniwny, z kłosał ziół i kwiatami w rękach.

Wszystkie grupy i zespoły w czasie pochodu śpiewać będą piosenki ze swoich regionów.

Kolumnę kielecką zamkną sportowcy LZS-u.

Barwne, regionalne stroje, emblematy, szturmówki, i in-

ne elementy dekoracyjne uzupełnią piękno naszego korowodu. Niewątpliwie wzbudzi on słowa uznania warszawiaków i gości z całej Polski.

Z przebiegu polowych prac jesiennych

Słoneczna pogoda, panująca już od dłuższego czasu w naszym województwie, ogromnie ułatwia chłopom przyspieszenie jesiennych prac w polu.

Dzięki sprzyjającym warunkom atmosferycznym chłopcy Kielecczyzny wykonali plan zasiewu jęczmienia ozimego w 111 proc. i zakończyli siew rzepaku ozimego.

Rozpoczęli się również siewy żyta. W zasadzie siew żyta w takich warunkach glebowych i atmosferycznych powinien trwać w dniach od 10 do 25 września, a pszenicy od 15 września do 5 października. Należy się więc spodziewać, że w bieżącym tygodniu tempo zasiewów przybierze na sile.

W wielu powiatach o glebach kieleckich, takich jak Staszów, Opatów, Koźlenice, rozpoczęły się już wykopyki ziemniaków, a na ziemniaczyskach chłopcy będą ścigać żyto.

W 75 rocznicę urodzin tow. Franciszka Fiedlera

W dniu wczorajszym nasza partia obchodziła piękną uroczystość 75-lecia urodzin budowniczego Polskiej Ludowej towarzysza Franciszka Fiedlera — zasłużonego działacza rewolucyjnego, członka kierownictwa bohaterkich partii polskiego proletariatu — SDKPiL, KPP, PPR i PZPR, wybitnego teoretyka polskiego ruchu robotniczego.

Od chwili wstąpienia do szeregu SDKPiL wszystkie rzezy sity poświęca towarzyszu Fiedler wielkiej sprawie wyzwolenia narodu i społeczeństwa Polski, wielkiej sprawie socjalizmu. Otrzymuje od Zarządu Głównego SDKPiL wiele odpowiedzialnych zadań, pracuje na różnych stanowiskach w partii i prasie partyjnej. W 1917 roku za swoją działalność rewolucyjną zostaje wraz z innymi działaczami SDKPiL i PPS-lewicą osadzony w obozie Havelbergu.

Po zwycięstwie Wielkiej Rewolucji Październikowej towarzyszu Fiedler jako członek Zarządu Głównego SDKPiL bierze udział w pracach komisji zjednoczeniowej, która doprowadziła do zjednoczenia SDKPiL i PPS-lewicy i do powstania Komunistycznej Partii Robotniczej Polski (późniejsza KPP). Na I Zjeździe KPRP wybrany zostaje do Komitetu Centralnego. Czynny i pełen pracy przeciwko burżuazji i faszyzmowi, przeciwko przywódcom pracowniczej PPS — o władzę dla ludu polskiego, o wolność dla narodu. Nie obce mu są cele wiejskiego Mokołowa, Wronek, czy Pawliaka. Bierze aktywny udział w kierowaniu życiem organizacyjnym, w kierowaniu wielkimi masowymi walkami, toczonymi przez klasę robotniczą, przez masy pracującego chłopstwa oraz uciskane ludy Ukrainy i Białorusi.

Ogromne są zasługi towarzysza Fiedlera dla rozwoju polskiego ruchu robotniczego. W ciągu 20 lat istnienia KPP towarzyszu Fiedler współdziałał w krystalizowaniu się leninowskiego obłocza tej partii. Brał czynny udział w ustalaniu teoretycznych podstaw polityki KPP. Ma wybitne zasługi w przyswajaniu polskiemu ruchowi robotnicznemu nauki marksizmu-leninizmu.

Druga wojna światowa zastała towarzysza Fiedlera we Francji, gdzie bierze czynny udział w ruchu oporu, kierującym przez KPP. Po wyzwoleniu wraca do kraju. I Zjazd PPR wybiera go na członka KC. Partia powierza mu zadanie i redagowanie teoretycznego organu partii „Nowych Drog”. Podjął je jak i w poprzednich latach wszystkie swe siły oddaje partii, oddaje sprawie socjalizmu. Nieustannie walczy o zjednoczenie ruchu robotniczego na bazie marksizmu-leninizmu. Na I Kongresie zostaje wybrany członkiem Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Po dzień dzisiejszy towarzyszu Fiedler bierze udział w naszym socjalistycznym budownictwie, interesuje się życiem partii, pomaga jej, radzi, dzieli się bogatym doświadczeniem i głęboką wiedzą.

Jego przeszłość polityczna i działalność w ruchu rewolucyjnym jest żywym symbolem walki o narodowe i społeczne wyzwolenie.

Z okazji jego urodzin partia nasza i wszyscy ludzie, którzy wraz z nami walczyli w jednym szeregu o Polskę siłną i szczęśliwą, o Polskę socjalistyczną — składają towarzyszu Franciszkowi Fiedlerowi gorące życzenia zdrowia i długich jeszcze lat pracy dla dobra naszej ludowej ojczyzny.

Powiatowe konferencje statutowe sprawozdawczo-wyborcze PZPR w Kielcach, Starachowicach i Końskich

W dniach 10 — 11 września odbyły się w powiatach: Kielce, Starachowice i Końskie kon-

ferencje sprawozdawczo-wyborcze PZPR, na których po dyskusji nad referatami sprawozdawczymi i sprawozdaniem Komisji rewizyjnej dokonano wyboru nowych władz partyjnych. W konferencjach tych udział wzięli: w konferencji powiatowej w Kielcach — tow. Remigiusz Iwanowski, sekretarz KW, w Starachowicach — tow. Zabiński — członek egzekutywy KW, w Końskich sekretarz KW — tow. Kazimierz Dalek.

Pierwsze plenarne posiedzenie nowowybranych Komitetów Powiatowych PZPR wyłoniły skład egzekutywy i dokonano wyboru sekretarzy KP. W Kielcach i sekretarzem KP wybrano tow. Stefana Przedzielskiego, sekretarzem organizacyjnym tow. Wacława Karwackiego i sekretarzem propagandy tow. Romana Glande. W Starachowicach i sekretarzem KP został tow. Jan Skumiełowski — organizacyjnym tow. Władysław Janyś, propagandy — tow. Władysław Nojek.

W Końskich i sekretarzem KP wybrano tow. Bronisława Bieleckiego — organizacyjnym tow. Leona Leńsiaka, propagandy — tow. Włodzimierza Stażyka.

Na sali obrad w czasie rokowań ZSRR — NRF. CAF — telefot z Moskwy.

Rokowania w Moskwie między delegacjami Związku Radzieckiego i Niemieckiej Republiki Federalnej

MOSKWA PAP. 12 bm. o godzinie 10 czasu moskiewskiego odbyło się w gmachu Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR spotkanie ministra spraw zagranicznych Zw. Radzieckiego W. M. Molotowa i ministra spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Federalnej H. von Brentano.

Obecni byli ponadto: ze strony Zw. Radzieckiego — zastępca ministra spraw zagranicznych ZSRR A. A. Gromyko i W. S. Siemionow, członek kolegium Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR L. F. Iljczow, nacelnik trzeciego wydziału europejskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR S. B. Lapin, ze strony Niemieckiej Republiki Federalnej — sekretarz stanu Ministerstwa Spraw Zagranicznych NRF W. Hallstein, ambasador N. Blankenhorn, dyrektor departamentu politycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych NRF W. Grewa.

Zgodnie z decyzją powziętą w czasie rozmów między delegacją rządowymi ZSRR i NRF 10 września, ministrowie omówili sprawę konkretnych propozycji, jakie mogłyby być przedstawione szefom delegacji przy uwzględnieniu dokonanej uprzednio wymiany poglądów.

Ministrowie uzgodnili, że złożą sprawozdanie o wynikach spotkania na posiedzeniu delegacji rządowych ZSRR i NRF, które odbędzie się 12 września o godz. 16 czasu moskiewskiego.

MOSKWA PAP. Agencja TASS podaje: 12 września o godz. 16 według czasu moskiewskiego rozpoczęła się trzecia posiedzenie delegacji rządowych ZSRR i NRF. Na posiedzeniu wysłuchano sprawozdania ministra spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotowa i ministra spraw zagranicznych NRF H. von Brentano.

tano o wynikach spotkania ministrów spraw zagranicznych, które odbyło się zgodnie z postanowieniem powziętym na drugim posiedzeniu delegacji rządowych.

W związku ze sprawozdaniem ministrów spraw zagranicznych odbyła się wymiana poglądów, w której wzięli udział: szef delegacji ZSRR, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin, szef rządowej delegacji NRF, kanclerz federalny K. Adenauer, zastępca przewodniczącego komisji Federalnej — sekretarz stanu Ministerstwa Spraw Zagranicznych NRF W. Hallstein, ambasador N. Blankenhorn, dyrektor departamentu politycznego Ministerstwa Spraw Zagranicznych NRF W. Grewa.

Postanowiono kontynuować wymianę poglądów na następnym posiedzeniu, które odbędzie się 13 września o godz. 10.

Uroczystości ku czci ofiar hitleryzmu w Gross Rosen

11 bm. na terenie byłego hitlerowskiego obozu koncentracyjnego w Gross Rosen odbyły się uroczystości poświęcone uczczeniu pamięci pomordowanych tu ofiar hitleryzmu. W uroczystości wzięli udział byli więźniowie tego obozu oraz liczna delegacja społeczeństwa.

Obecna była również kilkudziesięciopięcioro delegacja roddzin Francuzów i Belgów, pomordowanych w dawnym obozie Gross Rosen.

Hugon Hanke składa obłoczenie w studio Polskiego Radia.

Powrócił do kraju Hugon Hanke, pełniący do chwili przybycia do odciołku funkcję premiera tw. rządu emigracyjnego w Londynie, wywołał obłoczenie wrażeń w emigracyjnych kołach

Sens powrotu

politycznych, a także, wątpię w to nie można, w tych zagranicznych ośrodkach, które inspirowały politykę kierowniczych kół emigracji, którym nie odpowiadała zmiany ustrojowe, jakie zaszły w naszym kraju. Agencja Reutersa pisze np. o „wstrząsie”, jaki przeżył August Zaleski w chwili, gdy dowiedział się o powrocie do Polski Hugona Hanke.

Wstrząsowi temu dziwić się nie można. „Rząd”, na którego czele stał ostatnio Hugon Hanke, za fundament swojego programu uważał nieuznanie realnej, aktualnej państwowości polskiej, za swoje credo polityczne — wrogosć wobec Polski Ludowej. Powrócił Hanke do Polski — to praktyczny wyraz załamania się tej orientacji politycznej. Nie można traktować tego powrotu, jako faktu jednostkowego, jako wyrazu tylko osobistej decyzji. Jest to decyzja o znaczeniu politycznym, jest to przejaw tendencji, jaka dziś nurtuje emigrację. Wszak dowiedzieliśmy się od ob. Hanke, że tzw. rząd emigracyjny dwukrotnie debatował w sierpniu na temat akcji repatriacyjnej. Niewątpliwie koła zagraniczne, od których zależały wiele decyzji politycznych tw. rządu emigracyjnego w Londynie, z przerażeniem dostrzegają ten proces; z prze-

rażeniem, gdyż trudno nie uznać go, jako dowodu załamania polityki mile widzianej przez niektóre ośrodki polityczne Zachodu, zwłaszcza w okolicach nateżenia „zimnej wojny”.

Powrót do kraju człowieka obdarzonego przez te właśnie koła tytułem premiera, człowieka nie desygnowanego na kontynuatora nienawiści do Polski Ludowej, jest wyrazem załamania moralnego tej koncepcji politycznej. Jest wyrazem jej bankructwa.

Hugon Hanke wskazał na powody, które decydują o załamaniu się i bankructwie polityki nienawiści, uprawianej zaczęle przez dziesiątki kół i kółek działających na odciołku. „Z każdym dniem widziałem wyraźniej — mówił Hugon Hanke w swym oświadczeniu — że politycy emigracyjni wywyższali swe nadzieje wiają z III wojną światową. A ja nie chciałem III wojny, która musiałaby zniszczyć Polskę. Wstrząs, jakim była konferencja geneńska dla kierownictwa emigracji, wyjaśnił mi z całą jasnością, że poza III wojną kierownictwo emigracji, nie ma żadnej linii politycznej, żadnej myśli politycznej”.

Jeśli dla wielu ludzi działających wśród emigracji ich program wyczerpuje zwięzta formula „Naszą szansą jest trzecia wojna”, pociąga to za sobą straszne konsekwencje moralne, stoczenie się w bagno upodlenia, przed którym wzdrgać się prosta uczciwość ludzka. Poczucie tej uczciwości sprawia, że wiele tysięcy Polaków na obczyźnie zwraca ku nam swa oczy złaknione widoku ojczyzny.

miano „ideologów emigracji”. Hugon Hanke wymienił również nazwiska ludzi (Sopicki, Okulicz, Orwid-Bulicz), którzy — jak stwierdził w liście do Augusta Zaleskiego — „prowadzą konspiracyjny z wrogimi Polsce czynnikami z Bonn i są gotowi oddać niemieckim odwrotom Ziemię Zachodnią wywołane krwią polską i zagospodarowane ciężką pracą polskiego robotnika i chłopca”.

Tak więc, każdy Polak na emigracji stanął wobec konieczności wyboru: albo zatracić poczucie więzi z narodem, wymyślić się uczuć patriotyzmu, zgodzić się świadomie na odwrwanie od ojczyzny, przejść nierzadko gehennę obózów nędy, takich, jak oślawiony obóz „Valka” w Niemczech zachodnich, albo wrócić do kraju. Za tą możliwością przemawia patriotyzm, głos serca, w które wryła się pamięć polskich miast i polskich wsi.

Wśród kół politycznych emigracji znajduje się wielu ludzi, którzy zdolni są przełamać trudności wynikające z niezrozumienia zmian, jakie zaszły i zachodzą w naszym kraju, zdolni są podjąć słuszną decyzję powrotu do ojczyzny. Możemy wyrazić nadzieję, że wielu Polaków zarówno spośród szerokiej rzeszy emigracyjnych, jak i tamiejszych kół politycznych, posłucha wewnętrzznego głosu wzywającego do kraju i ponownie wróci.

Dzisiaj przed Sądem Wojewódzkim proces bandy Dynusa

Władze bezpieczeństwa publicznego aresztowały herca i członków bandy terrorystyczno-rabunkowej, która w latach 1952 — 1954 grasowała na terenach powiatów: jedrzejskiego i włoszczańskiego. Banda dokonała 20 napadów z bronią w ręku na chłopów, sklepy GS, kasę Nadleśnictwa w Oknie oraz zabrawała w Radomiu pocztę z internatu szkolnego i zowery robotników Zakładów Metalowych. Ta sama

banda dokonała w 1953 roku bestialskiego mordu na osobie Edwarda Sniocza, członka OMO. Dzisiaj o godzinie 10 rano rozpoczyna się proces tej bandy. Na ławie oskarżonych Sądu Wojewódzkiego w Kielcach zasiadają: Eugeniusz Dynus, Zdzisław Wawrzyński, Stefan Rowadowski, Mieczysław Białicki, Julian Rudziński, Tadeusz Sulisz i Zdzisław Kasprzak.

Rokowania między delegacjami ZSRR i NRF w dniu 10 b.m. w Moskwie

Przemówienie ministra spraw zagranicznych Związku Radzieckiego Molotowa

MOSKWA PAP. Jak już donosiśmy, dnia 10 b.m. na posiedzeniu delegacji rządowej Związku Radzieckiego i Niemieckiej Republiki Federalnej minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Molotow przy oświadczeniu. Podajemy poniżej tekst tego oświadczenia.

— Zebrał się na tej konferencji, która — być może — miała się odbyć nieco wcześniej. W każdym razie, rozprawach obywateli, uważa się, że nie ma, by nie rozprawy o problemach, jakie stoją przed nami. Ponieważ jednak spotkali się nie po raz pierwszy — jest rzeczą zrozumiałą — że powinniśmy się wzajemnie zorientować. Powiedziałem szczerze to, co mi przychodziło do głowy i postarałem się znaleźć możliwości zbliżenia między nami, co rzeczywiście odpowiadałoby interesom

zawrotno narodu radzieckiego, jak i narodu niemieckiego.

W danym wypadku pragnąłbym wypowiedzieć się nie tyle jako minister spraw zagranicznych, ile jako zwykły człowiek radziecki. Mogę przy tym od razu stwierdzić, że obojema rękami podpisuję się pod tym, co przed chwilą oświadczył tow. Chruszczow.

My, ludzie radzieccy, nie możemy przejść do porządku nad takim oświadczeniem, gdy porównuje się zbrodnie okupantów hitlerowskich na naszym terytorium z działaniami wojsk radzieckich, które z honorem broniły swej ojczyzny w czasie Wielkiej Wojny Narodowej. Bronić się przed agresorem, w toku działań wojennych były one zmuszone podejmować takie środki wojskowe, bez jakich nie można się było obejść. Jest rzeczą zupełnie oczywistą, że nie można porównywać środków wojskowych, jakie po-

dejmowały wojska radzieckie na terytorium Niemiec, ze zbrodniami najezdźców na terytorium radzieckim. Byłoby to poniżające dla narodu radzieckiego, sądzić, że możemy w toku rozmów znaleźć w tej sprawie wspólny język.

Trzeba teraz przypomnieć, że w roku 1945, gdy wojska radzieckie w toku działań wojennych wkroczyły na terytorium Niemiec, postępowały one, ogólnie biorąc, tak samo jak wojska amerykańskie i angielskie. Jednakże, rozumie się, istniała różnica między wojskami radzieckimi i innymi wojskami sojusznymi: nie pozwalały wojska radzieckie posuwać się naprzód i pokonywały główne trudności wojny.

Tłumaczy się to tym, że poprzednio przez blisko cztery lata wojna toczyła się na naszym radzieckim terytorium i Armia Radziecka działała z należytą szybkością i energią, aby przyspieszyć zakończenie wojny. Służne będzie wspomnieć nie tylko o tym, co wojska radzieckie uczyniły dla swojej ojczyzny, lecz i o tym, co uczyniły dla narodu niemieckiego.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

Jednakże z drugiej strony nie można nie uznać, że problem ten, problem zbrodni wojennych dotyczy zarówno Niemieckiej Republiki Federalnej, jak i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. I jeżeli zgodzilibyśmy się omawiać te sprawy wspólnie z przedstawicielami NRF, to można byłoby to uczynić. Jednocześnie przypuszczamy, że delegacja NRF w danych warunkach nie używa chyba tego za celowe. Musimy się z tym liczyć.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

Jednakże z drugiej strony nie można nie uznać, że problem ten, problem zbrodni wojennych dotyczy zarówno Niemieckiej Republiki Federalnej, jak i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. I jeżeli zgodzilibyśmy się omawiać te sprawy wspólnie z przedstawicielami NRF, to można byłoby to uczynić. Jednocześnie przypuszczamy, że delegacja NRF w danych warunkach nie używa chyba tego za celowe. Musimy się z tym liczyć.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

Jednakże z drugiej strony nie można nie uznać, że problem ten, problem zbrodni wojennych dotyczy zarówno Niemieckiej Republiki Federalnej, jak i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. I jeżeli zgodzilibyśmy się omawiać te sprawy wspólnie z przedstawicielami NRF, to można byłoby to uczynić. Jednocześnie przypuszczamy, że delegacja NRF w danych warunkach nie używa chyba tego za celowe. Musimy się z tym liczyć.

Rząd radziecki postanowił podjąć inicjatywę w tej sprawie, w sprawie spotkania przedstawicieli obu państw, Sądźmy, że zostanie to właściwie zrozumiane również przez delegację NRF. Jednakże pozostało mi przyłączyć się do słów wypowiedzianych tu przed chwilą, że jeśli Niemiecka Republika Federalna uważa, że będzie za potrzebne, by odroczyć rozwiązanie omawianego obecnie problemu jeszcze na jakiś czas, to niechaj tak będzie.

Pragnę zatrzymać się jeszcze na tym, jakie znaczenie ma dla rozważanych przez nas zagadnień odbyta niedawno genewska konferencja szefów rządów czterech mocarstw. Nie ulega wątpliwości, że jest ona dobrą przesłanką dla poprawy stosunków między naszymi państwami i dla rozwiązania problemu niemieckiego.

Na całym świecie przynajmniej, że konferencja genewska odpowiadała interesom utrwalenia pokoju i poprawie stosunków między państwami. Jednakże wciąż jeszcze czyta się w niektórych dziennikach Niemiec zachodnich i nie tylko Niemiec zachodnich, iż „konferencja genewska spowodowała rzekomo pewne niekorzystne rezultaty dla Niemieckiej Republiki Federalnej i dla narodu niemieckiego”. Nie możemy się z tym zgodzić. W ten sposób myśląc mogą jedynie ci, którzy nie chcą rozładowania napięcia w stosunkach międzynarodowych i chcą cofnąć rozwój wydzierać.

Poprawa w stosunkach między czterema mocarstwami, którą możemy obecnie zaobserwować, stwarza korzystniejszą sytuację dla uregulowania nie rozważanych problemów powojennych. Jest to tym samym korzystne dla pomyślnego rozwiązania problemu niemieckiego. Sam fakt obecnych rozmów świadczy, że rozpoczęła się poprawa stosunków między naszymi państwami. Rozmowy te powinny się przyczynić do osłabienia napięcia międzynarodowego. Wszystko to odpowiada zarówno interesom narodu radzieckiego, jak i interesom narodu niemieckiego.

Sprawozdanie z drugiego dnia obrad

Dokończenie ze str. 2

gospodarcza, kanclerz Adenauer odpowiedział, że miał właśnie na myśli specjalne rozmowy z specjalną delegacją.

N. A. Bulganin wyraził nam to zgodę.

Następnie przemawiał N. S. Chruszczow.

Winnym brać za podstawę, albowiem jest to najważniejsze. Dlatego też szukamy porozumienia.

Rozumiem Pana Adenauera. Nie chce uznać Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Rozumiemy to dobrze. Przecież w ciągu wielu lat w krajach kapitalistycznych twierdzono, że Lenin — to człowiek fantast. Mówiono, że w Rosji nie może długo istnieć ustroju radziecki, stworzony przez wielkiego Lenina i założona przez niego partia Komunistyczna. Na Zachodzie mówiono, że kraj radziecki to wielkie państwo na glinianych nogach. Mówiono także wiele innych tego rodzaju głupstw. Przez wiele lat żadne państwo europejskie nie uznawało Republiki Radzieckiej.

POWTOŹNE OŚWIADCZENIE N. S. CHRUSZCZOWA

Postępowanie dzisiejsze — oświadczył N. S. Chruszczow — jest bardzo interesujące i bogate w treści. Jeśli ulegniemy namietnościom, trudno będzie rozwiązać omawiane problemy. Jeśli jednak trzeźwo, z państwowego punktu widzenia przedyskutujemy poruszone tu kwestie, jeśli nie dopuścimy, do tego, aby opowiadały nas namietności, lecz my opanujemy namietności, to trzeba przyznać, że jest obecnie wiele spraw, nad którymi należy się poważnie zastanowić, ponieważ odbyła się bardzo owocna wymiana poglądów.

Rozwija się i krzepnie Chińska Republika Ludowa. Jej rozwój nie uznają niektóre państwa kapitalistyczne, lecz Chińska Republika Ludowa nie przestaje z tego powodu istnieć. Nowe zawsze rodzi się w mękach i przez czas długi nie jest uznawane przez to, co jest stare. Oto w takiej sytuacji znajduje się obecnie również Niemiecka Republika Demokratyczna.

Dlatego mamy być przeciwni Niemieckiej Republice Demokratycznej? Czyżby dlatego, że jej ludność widzi w swej ręce i to że gospodarka narodowa NRF rozwija się w interesie narodu niemieckiego. Czy jest to? Dlatego rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej miałby nie wyrażać opinii narodu niemieckiego, jeśli broni interesów klasy robotniczej, chłopstwa, inteligencji pracującej swojego kraju? Wy wyrażacie na plan pierwszy inicjatywę prywatną. Z jakiej racji robotnicy mają Wasz widział i popierać bardziej niż rząd, który broni pozycji klasy robotniczej?

BULGANIN: Stany Zjednoczone nie uznawały nas przez 16 lat.

CHRUSZCZOW: Tak. Stany Zjednoczone nie uznawały Związku Radzieckiego przez 16 lat. Ale wskutek tego nie przestały istnieć.

Rozwija się i krzepnie Chińska Republika Ludowa. Jej rozwój nie uznają niektóre państwa kapitalistyczne, lecz Chińska Republika Ludowa nie przestaje z tego powodu istnieć. Nowe zawsze rodzi się w mękach i przez czas długi nie jest uznawane przez to, co jest stare. Oto w takiej sytuacji znajduje się obecnie również Niemiecka Republika Demokratyczna.

Mówił mi wczoraj Kanclerz Federalny, że nigdy nie widział Hitlera i gdyby zobaczył Hitlera, uścisnąłby go własnymi rękami. Rozumiemy oświadczenie. Zrozumieć więc również i nas, ludzi radzieckich, zrozumieć znaczenie tego historycznego dzieła, którego dokonała nasza armia — że nasza Armia Radziecka była wyzwolicielką narodu niemieckiego od faszyzmu i hitleryzmu.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

Kanclerz Federalny mówił nam, że nie należy utożsamiać Hitlera i hitleryzmu z narodem niemieckim. Zgadząmy się z tym w całej pełni. Dobrze pamiętamy słowa J. W. Stalina wypowiedziane jeszcze na początku 1942 roku, że Hitlerzy przychodzą i odchodzą, a naród niemiecki, a państwo niemieckie pozostaje. Słowa te wyrażają głębokie myśli wspaniałych ludzi radzieckich.

Jednakże, czyż nie jest faktem, że gdyby nie było napaści armii hitlerowskiej na Związek Radziecki, nie uciepiałby również naród niemiecki. Czyż nie jest faktem, że naród niemiecki sam nie zdołał uwolnić się od Hitlera i hitleryzmu. Kto jak kto, lecz ludzie radzieccy byli by bardzo zadowoleni, gdyby jeszcze przed rozpoczęciem drugiej wojny światowej naród niemiecki uwolnił się od Hitlera i hitleryzmu. Jednakże naród niemiecki nie zdołał wówczas tego uczynić.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

Przemówienie ministra von Brentano

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi, za podstawę lub za problem pierwszorzędnej wagi jeśli chodzi o nawiązanie stosunków wzajemnych między Związkiem Radzieckim a Niemiecką Republiką Federalną.

nie sądzić, że cały naród niemiecki uważa ten problem, to znaczy kwestię, jak postępować z wyżej wspomnianymi głównymi zbrodniami wojennymi

Przeciwko wskrzeszeniu Wehrmachtu - o zjednoczenie Niemiec

Diabli inicjatywa rządu NRD coraz częściej stają się kontakty między ludźmi obu części Niemiec. Decydującym czynnikiem zblżenia jest w upatrywaniu w walka przeciwko układom paryskim, wciągającym Niemcy zachodnie do planów wojennych mocarstw imperialistycznych i stanowiącym przeszkodę na drodze do zjednoczenia Niemiec. Na zdjęciu: w Moskwie (NRD) wspaniała demonstracja młodzieży Niemiec zachodnich i NRD - przeciwko układom wojennym, za zjednoczeniem Niemiec.

Między wierszami

Na z góry upatrzone pozycje...

PAMIĘTACIE „taktkę”, jaką obraty wojska hitlerowskie w koncowym okresie wojny? Cojaty się... na z góry upatrzone pozycje. A komunikaty goebbelsowskiej prasy i radia rozpyływały się nad żelazną konsekwencją, z jaką wojska niemieckie uprowadzają w życie te „głębokie myśli strategiczne”.

tym charakterze na teren Polski, o smaku rzadkiej, obojętnej zupki i o służbie w kompaniach wartowniczych; o sposobie fabrykowania przetrzonych oszczerstw o życiu w naszym kraju, i o kontaktach ich autorów z reżimistami zachodnio-niemieckimi.

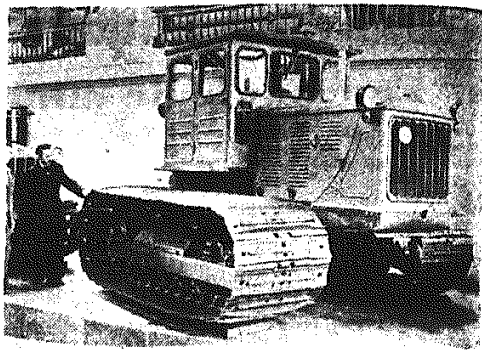
Duch Genewy i »polityka siły«

POLITYCY, będący produktem „zimnej wojny”, nie ukrywają swej wrogości wobec wyników Konferencji Genewskiej. Rok 1955, rok powszechnych na świecie nadziei na trwały pokój, nazwany się w języku Czang Kajszeka „rokiem o największych trudnościach”, a kto wie - ubolewa Czang Kajszek - czy „rok 1956 nie będzie jeszcze trudniejszy”.

zycji rozmów amerykańsko-chińskich, to na pewno odrzuciliby to myśli. Nie ulega wątpliwości, że rozwój wydarzeń międzynarodowych pokrzyżował cele, do których zmierzali zwolennicy „polityki siły”.

Jeden z naszych publicystów, który był ostatnio w USA, zanotował taką zmianę opinii amerykańskiego profesora ekonomii: Czujemy, że odczytaliśmy się pewnego rodzaju „linii Maginota”, która jest raczej dowodem słabości i zarodkiem błędów.

Poznajemy osiągnięcia radzieckiego rolnictwa

Nowe maszyny dla rolnictwa. Na zdjęciu: nowy traktor gatunkowy Dniepr (na górnym podwoziu). Szerokość gąsienic - 1000 mm, ciśnienie na grunt - 0,25 kg na 1 cm², liczba biegów - 4 (w tym 2 wsteczne).

Przyjmowano mnie wyjątkowo przyjaźnie

I wszyscy byli bardzo gościnni

Członek Sądu Najwyższego USA o swych wrażeniach z ZSRR

MOSKWA (PAP). - Członek Sądu Najwyższego St. Zjednoczonych Wiliam Douglas odbył podróż po Zm. Radzieckim. Zwiędził on wiele krajów, był w Azji i w Afryce, lecz w Związku Radzieckim jest po raz pierwszy w krótkim okresie zwiędził on wiele miast ZSRR - Baku i Krasnowodzk, Samarkand, Buchara, Taszcent, Samarkande, Stalingrad, Frunze, Alma-Ata, Bortaul, Nowosybirsk i Omsk.

Trzeba lepiej znać się wzajemnie - mówi Douglas - a w tym czasie stanie się jasne, że jest to wspólne u Rosjan i Amerykanów.

— Republiki środkowo - azjatyckie wywarły na mnie wielkie wrażenie - powiedział Douglas Malowniczo krajobraz, wysokie góry, kwitnące ogrody przypominały mi najbardziej ulubione zakątki mojej ojczyzny.

Przekonałem się, że zainteresowanie dla Ameryki jest ogromne. Dosłownie zarzucało mnie pytaniami o St. Zjednoczonych, a z kolei zadawało pytania o kraj radzieckim.

— Spodobał mi się bardzo - powiedział on - Azerbejdżński Zespół Pieśni i Tańca, który wdziałem w Baku. Długo będą pamiętał mistrzostwo aktorów, ich temperament, piękne pieśni i tańce.

Czypan Błank tego się spodziewał?

Tylko 24 tysiące młodych Niemców dotychczas nie służących w wojsku zgłosiło się do służby w wojsku niemieckim. Liczba ta z pewnością przekroczyła pana Błanka.

PRZEGLĄD WYDARZEŃ

DWOMA samolotami „Luft-hansy”, niedawno zakupionymi w USA, przybyła do Moskwy delegacja rządu Niemieckiej Republiki Federalnej z kanclerzem Adenauerem na czele.

Jak pamiętamy, inicjatywa tych rozmów wyszła ze strony ZSRR, który przed 3 miesiącami zaproponował Niemieckiej Republice Federalnej normalizację stosunków dyplomatycznych, gospodarczych i kulturalnych oraz zaprosił kanclerza Adenauera do Moskwy w celu przeprowadzenia rozmów na ten temat z przedstawicielami rządu radzieckiego.

Propozycje radzieckie przyjęte zostały z zadowoleniem nie tylko przez niemiecką opinię publiczną. Dla każdego logicznego myśliciela Europejskiego jest jasne, że normalizacja stosunków między ZSRR a NRD byłaby dalszym krokiem na drodze do odprężenia w sytuacji międzynarodowej. A tym samym ułatwiłaby doprowadzenie do pokojowego uregulowania

problemu niemieckiego. Jest przecież jasne, że nie „zimna wojna” i towarzysząca jej nieufność, lecz odprężenie międzynarodowe, wzrastające zaufanie - to czynniki sprzyjające pokojowemu regulowaniu spornych problemów.

Jednakże nie wszyscy w ten sposób zapatrują się na rozmowy moskiewskie. Nie wszyscy pragną, by toczyły się one w duchu Genewy, by doprowadziły do tego, co jest ich podstawowym celem - do normalizacji stosunków pomiędzy NRD a ZSRR.

Czy właśnie w okresie, gdy Adenauer udał się do Moskwy kampania rewizjonistyczna organizowana w Niemczech zachęca sprzyja pomyślnemu przebiegowi rozmów? Na pewno nie.

ROZMOWY MOSKIEWSKIE

Uwaga światowej opinii publicznej kieruje się obecnie ku Moskwie. Byłoby jednak błędem nie docenić całego szeregu innych wydarzeń, których jesteśmy świadkami w różnych częściach kuli ziemskiej.

bardzo wymowne odbicie na łamach europejskiej prasy burżuazyjnej.

Chodzi mi tu jednak o podkreślenie innego aspektu tego zagadnienia, a mianowicie narastania sprzecznosci między imperialistycznymi na tle rozwoju ruchu narodowo - wyzwolenczego. Bardzo symptomatyczne pod tym względem jest stanowisko, zajmowane przez USA w sprawie wydarzeń północno-afrykańskich.

ROZMOWY MOSKIEWSKIE

Ważnym punktem strategicznym, dającym ludności zgoda nie przyjąłaby pogrzeb niebożecze - „polityce siły”, wolać: „grobień, kropka, nigdy już z wojny nie wstanie! Ale już po kilku dniach są pełni pesymizmu. Przeczytali właśnie przemówienie Eisenhowera, w którym uznał on za stosowne wrócić do starych twierdzeń na temat „problemów” krajów Europy wchodzącej i „międzynarodowego komunizmu”.

ce Północnej. Poparcie tym gorętsze, że angielscy kolonialisci w ostatnich tygodniach sami mają niejedną kłopot w koloniach. Wystarczy wymienić wydarzenia w Sudanie, na Malajach oraz sprawę Cypru.

O tym, jak bardzo ruch narodowo - wyzwolenczy przyczynia się do pogłębienia sprzecznosci międzyimperialistycznych, świadczy nader wymownie londyńska konferencja w sprawie Cypru oraz demonstracje, do jakich doszło w Grecji i w Turcji w związku z tą sprawą.

ROZMOWY MOSKIEWSKIE

Znam ludzi, którzy bardzo fragmentarycznie patrzą na rozwoj sytuacji międzynarodowej. Czytając o pomyślnym przebiegu konferencji uczonych-stosunkowców w Genewie, sprawa pogrzeb niebożecze - „polityce siły”, wolać: „grobień, kropka, nigdy już z wojny nie wstanie! Ale już po kilku dniach są pełni pesymizmu.

— Polityka siły - straciła również wszelkie moralne poparcie. Mówią o tym charakterystyczne procesy, jakie już zawiły i stały zachodzą wśród społeczeństwa na zachodzie. Procesy te dokonują się również w samych Stanach Zjednoczonych.

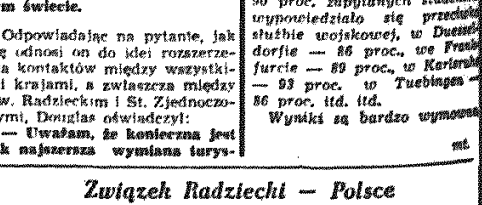
— Polityka siły - straciła również wszelkie moralne poparcie. Mówią o tym charakterystyczne procesy, jakie już zawiły i stały zachodzą wśród społeczeństwa na zachodzie. Procesy te dokonują się również w samych Stanach Zjednoczonych.

ROZMOWY MOSKIEWSKIE

— Polityka siły - straciła również wszelkie moralne poparcie. Mówią o tym charakterystyczne procesy, jakie już zawiły i stały zachodzą wśród społeczeństwa na zachodzie. Procesy te dokonują się również w samych Stanach Zjednoczonych.

— Polityka siły - straciła również wszelkie moralne poparcie. Mówią o tym charakterystyczne procesy, jakie już zawiły i stały zachodzą wśród społeczeństwa na zachodzie. Procesy te dokonują się również w samych Stanach Zjednoczonych.

Związek Radziecki - Polsce

Kucyńska Fabryka Wyrobów Ceramicznych w Moskwie produkuje koki do obliczania i rzęci architektoniczne dla nowych budów. Fabryka wyrobiła m. in. płyty do obliczania dla Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

— Uważam, że konieczna jest jak najszybsza wymiana turystów. I nie tylko turystów, lecz również całe grupy ludzi reprezentujące rozmaite zawody powinne przyjeżdżać ze St. Zjednoczonych do Zw. Radzieckiego i z Zw. Radzieckiego do St. Zjednoczonych. Chciałbym, aby do kraju radzieckiego przyjeżdżali prawnicy amerykańscy, lekarze, muzycy, inżynierowie, lotnicy.

Odpowiedzialne zadanie

Kolejarze kieleccy rozpoczynają przewozy jesienne

Dziś, gdy słońce przygrzewa a rtać w termometrze ska...

A jednak już w lipcu czuli...

W roku bieżącym przewozy...

Jeszcze w lipcu przystąpiono...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

Zadania kolejarzy w tym roku...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W dyskusji nad 5-letnim planem rozwoju rolnictwa

Grupy wzajemnej pomocy, spółki maszynowe — doniosły czynnik rozwoju rolnictwa

Pragnę za pośrednictwem prasy wypowiedzieć swoje...

Jedną z form szeroko stosowanych...

GOM pracował poprzednio na obszarze...

Ułatwienie tym chłopom korzystania...

Jeśli chodzi o te zagadnienia...

Gdy młodzi nauczyciele pytają...

Za osiągnięcia pedagogiczne i długoletnią...

Zwolę. We wsi tej lat-niej...

Brak dostatecznej pracy z grupami...

W oparciu o grupy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

Mówiąc o radach pomocy wzajemnej...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

Pierwsze dwuletnie zasadnicze szkoły handlowe

1 października br. rozpocznie się...

W bież. roku otwarte będą cztery...

Program nauki w zasadniczych...

Z budowy huty stali szlachetnych

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

Zewsząd o wszystkim

SŁOŃ NA ULICACH WROCŁAWIA

8 bm. pocie gdański przywiózł...

Choc ob szeregu lat przysługi...

Jeśli chodzi o te zagadnienia...

Gdy młodzi nauczyciele pytają...

Za osiągnięcia pedagogiczne i długoletnią...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

obchodził w bieżącym roku...

Choc ob szeregu lat przysługi...

Jeśli chodzi o te zagadnienia...

Gdy młodzi nauczyciele pytają...

Za osiągnięcia pedagogiczne i długoletnią...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

obchodził w bieżącym roku...

Choc ob szeregu lat przysługi...

Jeśli chodzi o te zagadnienia...

Gdy młodzi nauczyciele pytają...

Za osiągnięcia pedagogiczne i długoletnią...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

obchodził w bieżącym roku...

Choc ob szeregu lat przysługi...

Jeśli chodzi o te zagadnienia...

Gdy młodzi nauczyciele pytają...

Za osiągnięcia pedagogiczne i długoletnią...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

obchodził w bieżącym roku...

Choc ob szeregu lat przysługi...

Jeśli chodzi o te zagadnienia...

Gdy młodzi nauczyciele pytają...

Za osiągnięcia pedagogiczne i długoletnią...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

W tym miejscu chcę polemizować...

ZSRR w liczbach (III)

Produkcja energii elektrycznej

Nie lada osiągnięciem jest wydawnictwo...

Towarzysze Ceboński, Garteł...

W sferze mechanicznej w okresie...

Uczyniono więc — jak widzimy...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

nictwa, automatyzacja i chemizacja...

Związek Radziecki realizuje olbrzymi...

Energia elektryczna zyskuje coraz...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

mocy 150 tys. kW. Rząd ZSRR powołał...

Budowa olbrzymich elektrowni wodnych...

Wreszcie Związek Radziecki — jako...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

większe elektrownie wodne świata...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

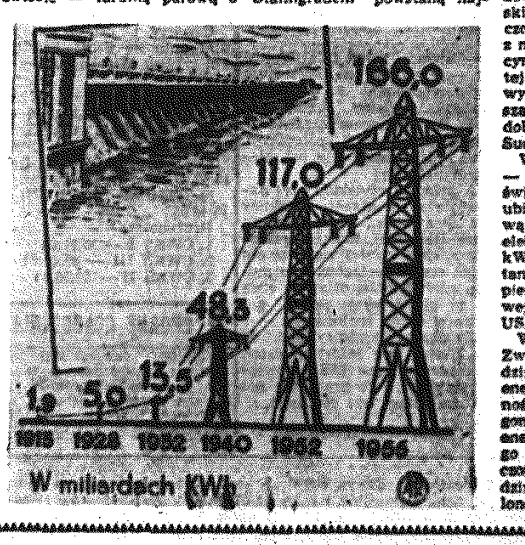
Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

Wiele kłopotów sprawiają kole...

W miliardach kW

Kolcem...

W sprawie obyczajów

JEDZIEMY. Za oknami przesuwa się jak wstęga...

A to przedział dla niepalących...

— Ten blondyn jest może sparaliżowany...

Blondyn pogniwał się i za kary...

Wagon jest dla niepalących — prawie...

— Panowie, ja nie mam dymu.

— Grunt się przynajmniej — konkluduje...

— Nie to głowonoc! — proponuje...

— Długo. Naprawdę nie mogą wytrzyma...

— Długo. Naprawdę nie mogą wytrzyma...

— Długo. Naprawdę nie mogą wytrzyma...

— Długo. Naprawdę nie mogą wytrzyma...

— Długo. Naprawdę nie mogą wytrzyma...

— Długo. Naprawdę nie mogą wytrzyma...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

W Miłocinach wyrosła już 30 m wysokość...

GDZIE KIEDY?

WTOREK
13 WRZEŚNIA 1955 R.
KIELCE.

TEATR IM. ST. ZEROMSKIEGO —
„Lekarz mimo woli”

KINO „WARSZAWA” — „Lichwiarz
Gobsek” — film prod. radzieckiej.

KINO „MOSKWA” — „Konik polny”
— film prod. radzieckiej.

KINO „ROBOTNIK” — „Pencernik
„Potiomkin” — film prod. radzieckiej.

DYZYURY APTEK:
Apteka Społeczna Nr 107 — ul. Sien-
kiewicza 15.

NUMERY TELEFONOW:
Pogotowie Ratunkowe Nr tel. 9.
Strat Pożarni Nr tel. 10.
Milicja Obywatelska Centr. tel. 13-12.

SKARZYŃSKO:
KINO „MIK” — „Tajemnica gór-
skiego jeziora” — film prod. radzieckiej.

KINO „WOLNOŚĆ” — „Nietrawne
dziecko” — film prod. radzieckiej.

RADIO

PROGRAM I

5.00 Początek audycji. 5.05 Wiado-
mości. 5.10 Poranne rozmaitości rolni-
ce. 5.30 Melodia baletowa. 5.48
Gimnastyka. 6.00 Stan pogody i dzien-
nik poranny. 6.15 Z piosenki do piosen-
ki. 6.30 Kalendarz radowy. 6.45 Gim-
nastyka. 6.55 Program dnia. 7.00 Stan
pogody i dziennik poranny. 7.15 So-
licji w repertuarze rozrywkowym. 7.35
Stan pogody. 7.40 Wiadomości. 7.45
„Błkitna sztafeta. 8.00 Koncert po-
ranny. 8.40 „Zespoły świetlicowe przed
mikrofonem”. 9.00 Audycja szkolna
dla klasy V. 9.40 Dla przedszkoli —
audycja pt. „Przyszedł wieszak i gdzie
to palto nie spadnie”. 10.00 Koncert
solistów. 10.35 „Świat” — fragment
powieści S. Biedonia pt. „Dymitr
Bołko”. 10.45 „Pieśń głowy”. 11.30
Muzyka i aktualności. 11.37 Sygnal
czasu. 12.04 Wiadomości. 12.10 Przegląd
prasy stołecznej. 12.15 Popularna
muzyka polska. 12.30 Polskie melodie
taneczne. 13.00 Audycja dla wst. 13.10
Audycja dla młodzieży szkolnej pt.
„Dla ciekawych ciekawe sprawy”.
13.40 Przerwa. 15.25 Program dnia.
15.30 Dla dzieci — audycja pt. „Kasia
i Jan”. 16.30 „Barwy Wschodzącego
Słońca”. 16.50 Wiadomości. 16.55 „To
warto przeczytać” recenzja S. Po-
warskiego pt. „Masz pracownice Sta-
ska pod pruskim panowaniem”. 16.58
Koncert rozrywkowy. 16.59 Duet kon-
certowy. 17.00 Z życia Związku Pa-
radzieckiego. 17.30 „Kantata o Pokoju”.
18.00 Utwory skrzypcowe kompozytorów
polskich. 18.30 „Kwiatki” — audycja
w czeskiej. 18.35 Odpowiedzi na stu-
diachom w sprawach międzynarodowych.
19.00 Koncert orkiestry PR. 19.40
19.45 Audycja dla młodzieży na orkiestrze
Kameralna. 20.00 Stan pogody i dzien-
nik wieczorny. 20.25 Koncert symfo-
niczny. 21.30 Nowa wieś. J. Nagra-
beckiego. 21.40 Koncert Chóru PR. 22.00
Kronika sportowa. 22.20 Muzyka
taneczna. 23.00-23.10 Ostatnie wiado-
mości.

Kronika Kiele i Skarżyska

Ruszyły prace przy budowie zalewu

Jak nas informuje kierow-
nictwo robót, prace przy bu-
dowie zalewu ruszyły z miej-
sca i posuwają się dość szyb-
ko naprzód. Obecnie zabezpie-
cza się płytami betonowymi
skarpy koryta rzeki poniżej
mostu i zasypuje stare kory-
ta rzeki. W najbliższych

dniach będą zabezpieczone
brukiem kamiennym skarpy
zalewu od strony dopływu.
Najofiarniej w ramach czyn-
ności społecznej pracuje załoga
KZWM. Na wyróżnienie za-
sługują ob. ob. Rokalski, Ra-
jek, Machnik, Maturiak, i O-
bara.

wiem woda spływająca pod-
czas deszczu z tej ulicy niszczy
prace przy budowie zale-
wu.

T. Przybyłowicz

Już wkrótce ciekawy konkurs z nagrodami

Wojewódzka Rada Związków
Zawodowców wraz z Wojewódz-
ką Zbiornicą Przemysłowych
Surowców Wtórnych urządza
konkurs zbierania makulatury.

Warunki konkursu przewidują
dostarczenie do punktów skupu
surowców wtórnych (trzech
kg makulatury, za które otrzy-
muje się kupon, uprawniający
do losowania nagród.

W konkursie tym przewidziane
są cenne nagrody w postaci
motocykli, zegarków, radioapar-
atów itp.

Szczegóły podamy w jednym
z następnych numerów. Kon-
kurs trwał będzie od 1 paź-
dziernika do 15 listopada.

Uwaga rolnicy!

Wymierzanie podatku grun-
towego za rok 1955 zostało
zakończono i nakazy płatnicze
doreczone.

Wydział Finansowy Prez.
MRN przypomina, że z dnem
15 września r. b. upływa ter-
min płatności III raty podat-
ku grunтового za rok 1955.
Raty należy wpłacać do kasy
Wydziału Finansowego Prezy-
dium Miejskiej Rady Narodo-
wej w Kielcach, Plac Party-
zantów Nr 1 pokój Nr 112.

Dyskusja nad »Pluską« Majakowskiego

W dniu 7 bm. w Państw-
owym Teatrze im. Stefana Ze-
romskiego odbyła się prele-
kcja a następnie dyskusja nad
„Pluską» Majakowskiego.
Prelekcję wygłosił tłumacz
sztuki Seweryn Pollak, który
przybył na zaproszenie dyrek-
cji teatru.
Należy podkreślić, że im-
preza ta została zorganizowa-
na dla uczczenia „Miesiąca
Pogłębienia Przyjaźni Polsko-
Radzieckiej” oraz, że sztu-
ka ta będzie w najbliższym
czasie wystawiona na scenach
tego teatru.

Kieleckie »kwiatki«

Tablice ogłoszeń WDK zaklejone są tak bardzo ciobakami
komunikatami, że zainteresowała się nimi nawet kielecka
krasutka!
Wydaje nam się, że plac (budowca ten zabrakowany)
przed WDK nie jest terenem do wykopania byłej.

..bo na Herby nie jeździ minister!

Sekretarz Komitetu Bloko-
wego Nr 63 na Herbach,
Zbigniew Gromniak posiada
na wszystkie pisma, jakie wysła-
li mieszkańcy zapomnianej dziel-
nicy do władz zwierzchnich. W
swoim „archiwum” trzyma tak-
że wszystkie gazety, w których
publikowano plany przebudowy
czy rozbudowy Kielc. Zatrzy-
mujemy się tylko na roku bieżą-
cym.

— Remont nawierzchni ulicy
Hożej — budowa dwóch nowych,
a istniejących trzech istnieją-
cych studni... podłączenie wo-
dy... oto wyjątki z planu na
rok 1955.

Przeglądamy wszystkie pisma,
czytamy znane artykuły z pras,
[na które redakcja nie dostaje
żadnych odpowiedzi]. Tyle obci-
nie...

Z okien mieszkania Gromnia-
ków widać czerwone mury bu-
dowanego bloku, w którym po-
dobno ma mieszkać się internat
szkoly metalowej. Patrzymy na
kratę dachowych więzów.

— To także nie będzie skoń-
czone — mówi sekretarz KB
Zreszta to za budowę wyzaje-
go rzędu, budowie oddalone od
nas o kilka lat... chociaż ulica
dojdzie do nich można za nie ca-
łe pięć minut.

Spojrzałem zdziwiony.
— Tak, oddalone o lata — ciągnie
dalej Gromniak — Zreszta
chodzący, zobaczcie nazwa dziel-
nicę. Zrozumiecie i uwierzycie...
Wędrując po zapomnianej
dzielnicy rozpoczynamy od wa-
żniejszej, pełnej kurzu i wyboi
ulicy Herbkiej. W ciągu pięcio-
minutowej przysmusowej prze-
chadzki minęły nas cztery ciągni-
ki i dwa samochody. Każdy z
pojazdów wzbijał tumany czar-
nego od zuzu pyłu, który opa-
dał powoli na szyby, domy i

przechodniów. Drzewa naliczo-
nych ogrodów przysypane gru-
bą warstwą szarego pyłu. Okna
od kilku tygodni nie otwierane,
ściany niskich domków aż po
dachy zaklejone zaschniętą war-
stwą błota. Patrząc na to wszyst-
ko odnosi się wrażenie, że idzie
się ulicą miasteczka w zagłębiu
węglowym z powieści Zoli.

— Spójrzcie — przerywa mi-
czenie Gromniak — I tu miesz-
kają ludzie. W walącym się do-
mu mieszka rodzina Orlików, w
dziurawej facjacie czeka na re-
mont lub mieszkanie małżeń-
stwo Plechotów, którym piąta
już chyba z kolei komisja loka-
lowa oświadcza, że na remont
jest za mały metrów? Jest tu
jedna studnia ze zdarną do picia
wodą obsługująca 4 ulice, a
więc ponad 2000 osób...

Nagły kląskom samochodu
sprawil, że uskokaliśmy w bok.
Tuż koło nas przystanął nado-
wany elementami budowlanymi
samochód „Star”. Inny samochód
szło przejeżdżając tuż koło wy-
chodzących na ulicę drzwi ni-
ższego domu.

— A gdyby tak z domu tego
wykoczyło nagle dziecko? — za-
pytałem.

— Wpadłoby chyba pod samo-
chód — odpowiedział mi prze-
wodnik. — Może dopiero wtedy
zainteresowałby się ktoś tą ulicą
i zarządził ruch jednokierunko-
wy. Staramy się o to już od kil-
ku miesięcy, ale zaprzetywane w
tej sprawie Prez. MRN — mil-
czy...

— Albo woda — zaczął znowu
Gromniak. — Mieszkoćka szkoła
już od pięciu lat stara się o jej
doprowadzenie. Było to nawet
umieszczone w planach na rok
bieżący. Ciężaliśmy się na za-
pasy, kiedy to na wiosnę rozpo-
częto wykopy pod wodociągowe

ry. Ale skończyło się na wy-
kopach i obietnicach. Chodźcie
pokazać wam.

Rzeczywiście! W odległości 300
metrów od wspomnianej szkoły
oraz ulicy Piramowicza i Herb-
skiej, a tuż koło Milej i Hożej
widnieją na wprost już zasypane
wykopy. Deski szalunkowe zni-
kły, brzozy pobrytwiane, na dnie
pełno śmieci.

I znowu nie dotrzymane termi-
ny. W planach na rok bieżący
przecież doprowadzenie wody,
wybudowanie dwóch nowych
studni... Jest już wrzesień, a o
realizacji planów na razie nie
można słyszeć.

Nie pomagają żadne reklama-
cje, nie pomagają interwencje
w Prez. MRN. Wszyscy pozosta-
ją głusi.

W naszych wędrowkach tra-
fiamy do Bazy Sprzętu ZBM.
Przewodniczący Rady Miejskiej
wieloletni Kazimierz Radziowski
też ma coś do powiedzenia. Skarży
się także kierownik bazy ob. Ma-
kymow, opowiadając o ruchu
na ulicy Herbkiej, o jej remon-
cie.

Dziś uliki pękniętych resor-
ów, uszkodzone samochody, ba,
nawet dwa dosłownie pęknięte
na pół — też mają swoją wino-
wacę. Tymczasem — jak mówi
tow. Makymow — jeden z pra-
cowników Wydziału Gospodarki
Komunalnej Prez. MRN oświad-
czył: „remontujemy tylko to dro-
gi, którymi jeździ minister”.

Baza Sprzętu ZBM wyremon-
towała już w własnym zakre-
sie około 500 m uli Herbkiej,
nawoząc szlak. Nawiozła nawet
piasek na całą ulicę, do której
wykonalenia potrzebne są prace
brukarskie, ale kierownictwo
Wydz. Gosp. Komunalnej o-
świadcza, że „w planie jest re-
mont Hożej, a nie Herbkiej”.

Chcemy wiedzieć...

...kiedy Miejski Zarząd Bu-
dynków Mieszkalnych w Kiel-
cach przystąpi do naprawia-
nia pieca ogrzewającego w
mieszkanu ob. Michała Pa-
stuszkę, przy ul. Sienkiewicza
72 m 7?

Piec ten został rozburzony
w sierpniu br. przez załogę
MZBM podczas remontu do-
mu.

A do remontu Hożej przystąpi
tylko wtedy, gdy Baza Sprzętu
przywiezie we własnym zakre-
sie 1000 m sześci. kamienia z Bu-
dowlą oraz 100 m sześci. piasku,
czyli ilość materiału stanowiąca
jedną piątą planu przewozowe-
go Bazy. A przecież ZBM ma
inne zadania, niż budowa ulic.

Skoru mowa o stosunku Prez.
MRN do czynu społecznego to
należy wspomnieć także o zobo-
wiązaniu mieszkańców ul. Pira-
mowicza, którzy w celu odciąż-
nienia ruchu na ul. Herbkiej
chcieli we własnym zakresie na-
prawić ulicę. Ale Prez. MRN
niekiedy inicjatywę Komitetu
Blokowego Nr 63.

O „polityce” Prez. MRN w sto-
sunku do Herbow opowiada tak-
że przew. Komitetu Blokowego
tow. Wojtasik.

— Ile razy wracam z pracy —
opowiada Wojtasik, tylekroć na-
czepiają mnie mieszkańcy Her-
bow z pytaniami... a kiedy będą
remontować, kiedy będzie wo-
da... itp.

— Stałe — mówi dalej Wojta-
sik — wysyłam do Prezydium
zapotrzebowania na remonty,
wykazy studzien przernaczony-
ch do szlamowania, zawiadam-
iam ich o czynie społecznym, a
tu... nie! Zreszta i ja już straci-
łem nadzieję.

A przecież mieszkańcy tej na-
prawde zapomnianej dzielnicy
nie chcą wiele. Chcą remontu
ulicy Herbkiej, Hożej, Pira-
mowicza, chcą czystej wody ze stu-
dzeń czy wodociągów. I to mu-
szą mieć, tym bardziej, że chcą
za to płacić swoją pracą, go-
dzinami czynu społecznego.
To naprawdę nie szkodzi, że
na Herby nie jeździ minister.
Pracownicy Prez. MRN powin-
ni pamiętać, że praca ich nie
jest na pokaz, lecz dla ludzi.

WŁADYSŁAW GRABKA

SPORT

Lekkoatleci LZS coraz lepsi...

W Suchedniowie na stadionie
tamtejszego LZS odbył się trój-
mecz lekkoatletyczny pomiędzy
wojewódzkimi reprezentacjami
Startu, Sparty i LZS. Miała
również scharżować reprezentacja
ZS Unia, ale w ostatniej chwili
odmówiła udziału w zawodach.
Również reprezentacje Startu i
Sparty stawiły się w nielicznych
i bardzo słabych składach. Z tej
też racji tak bardzo ciekawie
zapowiadająca się impreza straci-
ła całą atrakcję i ograniczona
została prawie wyłącznie do we-
wnętrznego pojedynków lekko-
atletów LZS.

Wyniki jakie uzyskano w tych
zawodach były na ogół przecięt-
ne. Najlepszy rezultat osiągnął
Józef (LZS) w skoku o tyczce
— 3,40 popierając rekord wo-
jewódzki o 17 centymetrów.
Obserwowaliśmy skoki tego za-
wodnika i wydaje się, iż ten re-
kord nie będzie miał długiego
życiwa.

Zdecydowane zwycięstwo w
konkurencjach męskich i kobie-
cych odniosła reprezentacja
LZS. I choć wyniki reprezentan-
tów wsi nie są jeszcze specjal-
nie dobre, to jednak wyraźnie
wskaźniki, że znowu lekkoatleci
wielicy w Kielecczynie mają
sporo do powiedzenia. W tej
chwili poza reprezentacją Startu
powinni wygrać za wszystkimi
pozostałymi zreszta.

Z zawodników, którzy przewi-
nęli się przez bieżnię, słobacznie
i rzutnie suchedniowskiego stad-
ionu wielu rokuje dość duże na-
dzieje. Do nich należą: Wally
(LZS), który w rzucie oszczepem
poważnie zbliżył się do granicy
50 m, wszechstronny Gaweł, nie-
zły sprinterzy Cieślak i Swiercz,
skoczek wzw. Maj mający
wszelkie dane skakać 180 cm,
bardzo wytrzymała Staneta na
średnich dystansach oraz dyspo-
nujący dobrymi warunkami fi-
zycznymi młotaczki: Włoch, Pro-
kop, Michnicka i Józefówna.
Jeśli Rada Wojewódzka LZS

otoczy swych zawodników lepszą
jeszcze opieką i przede wszyst-
kim zapewni im pomoc instrukt-
orską możemy mieć z lekkoatle-
tów LZS wiele pociechy.

Z pozostałych zawodników in-
nych zrzeszeń wyróżnił się
Przyborowski (Sparta), który
wygrał dwie konkurencje.

Wyniki zawodów są następu-
jące:

KOBIECY
100 m — Domagala Start 14.0
200 m — Domagala Start 29.0
400 m — Staneta LZS 65.9
skok w dal — Domagala 4.47
kula — Włoch (LZS) 8.21
dysk — Michnicka (LZS) 29.04.

W ogólnej punktacji lekko-
atletki LZS zgromadziły na
swoim koncie 2772 pkt. przed
Startem 1652, Sparta nie wysta-
wiła ani jednej zawodniczki.

MĘSCYZNI
100 m — Swiercz LZS 11.9
Cieślak LZS 12.3
200 m — Świłcz 24.8, Cieślak
24.9
400 m — Koza LZS 60.1

800 m — Zapala LZS 2.12,
Koza 2.15.9
1500 m — Sabatura LZS 4.35.9

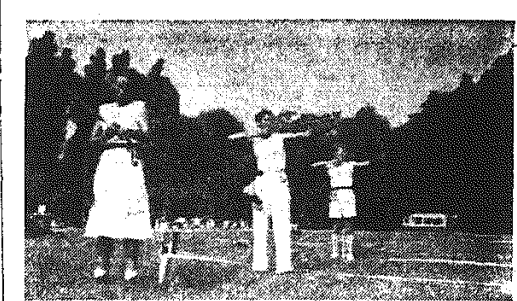
200 m pl — Przyborowski
Sparta 28.9, Gaweł LZS 29.8
110 m pl (jednie) — Młynar-
czyk Start 17.0, Molendowski
LZS 19.

skok w dal — Gaweł LZS 6.15,
Przyborowski Sparta 6.07
skok wzw. — Maj LZS 1.71,
Bak LZS 1.61

tróskok — Przyborowski
Sparta 12.72, Zapala LZS 12.38
kula — Furmanek LZS 11.77,
dysk — Furmanek LZS 35.92,
Maj LZS 33.08
oszczep — Wally LZS 49.27,
Szymczak LZS 42.40
sztafeta 4x100 — LZS 48.3

W ogólnej punktacji wygrała
reprezentacja LZS — 12.948
przed Spartą 7.284 i Startem
2.374.

XIX Łucznicze Mistrzostwa Polski

W Orle w dniach od 7-11 odbywały się Łucznicze Mistrzostwa Polski.
Na zdjęciu od lewej: Cugowska, Wisniewska i Kondraciuk podczas zawodów.
CAF. Int. Marzell.

Piłkarze Kazimierzy Wielkiej o krok od mistrzostwa klasy A

Ostatnia kolejka rozgrywek 40.
piłkarskich o mistrzostwo kla-
sy A przyniosła już pewne
wyjaśnienie zagmatwanej sy-
tuacji w górze tabeli. Dotych-
czasowy przodownik Sparta
Kazimierza Wielka odnowi-
ła swoją wysoką zwycięstwa i w
tej chwili prowadzi już róż-
nicą 5 punktów. Według się
wobec, że tytuł mistrza klasy
A i awans do III ligi przypad-
nie w udziale piłkarzom Spar-
ty. W ciągu tygodnia rozegra-
ją dwa mecze. Pierwsze —
zależe spotkanie grał ze Sta-
lą Ostrowiec. Pojedynkę ten-
ni miały decydujące znaczenie dla
końcowego układu tabeli. Stał
też przeciw kandydowała do
mistrzostwa tytułu i jej
zwycięstwo sprawę zdobycia
tego tytułu pozostawiłoby na-
dal kwestią otwartą. Jednak
że Sparta doskonale wykorzy-
stała swą wielką szansę i od-
niosła wysokie zwycięstwo

W niedzielę zaś rozgromi-
ła Spartę Sandomierz 6:0.

Na drugą pozycję w tabeli
wyszła Stal Ostrowiec, która
wprawdzie przegrała w Kaz-
mierzy, ale zdobyła wygrać
ze Stalą w Koniskich 3:1. Nie
ma już prawie żadnych szans
wydobyć kandydata na mistr-
za — Stal KZWM Kielce.
W Skarżysku z Kolejarzem
wzięliście przegrali aż 0:4
Zwycięstwo to pozwoliło kole-
jarzom na awans o dwa mie-
jsca.

Kandydaci do spadku w tej
kolejce rozgrywek nie pra-
wili swej sytuacji. Przetrwała
Stal Końskie, rezerwa Gwar-
dii uległa LZS-owi Suched-
niów 2:3, kompromitując wy-
padła w Kazimierzy Sparta
Sandomierz a Sparta Skarży-
sko przegrała w Kielcach ze
Stalą ZMK 0:1. Tak więc o
ile w górze tabeli sytuacja
można uważać za wyjaśnio-
ną, to w dolnych rejonach tabeli
wszystko jest jeszcze możliwe.
Oprócz Gwardii II, do spa-
dku nadal kandyduje drużyna
Sparty z Sandomierza i Skar-
żyska oraz Stal Końskie.

Pojedynkę rezerw starych-
wickiego Startu i Stali Ra-
domi zakończył się wygrana
starowickich 3:1.

Po uwzględnieniu tych wy-
ników tabela rozgrywek przed
stawia się następująco:

1. Sparta Kazimierza Wielka	18	27	49:23
2. Stal Ostrowiec	17	22	40:24
3. Kolejarz Skarżysko	17	21	26:19
4. Stal KZWM Kielce	17	21	41:31
5. Stal II Radom	18	20	45:42
6. LZS Suchedniów	18	19	29:23
7. Star II Starachowice	18	19	33:31
8. Stal ZMK Kielce	18	16	19:22
9. Stal Końskie	16	13	24:30
10. Sparta Skarżysko	18	13	20:36
11. Sparta Sandomierz	17	12	23:47
12. Gwardia II Kielce	16	6	13:35

POWSZECHNA SPÓŁDZIELNIA SPÓŻYWCÓW W KAZIMIERZY WIELKIEJ

zawiadania
że w związku z koniecznością uprządkowania rejestru
członkowskiego wyplatanie nadwyżek udziałowcom spół-
dzielni zostaje ograniczone do dnia 20 września 1955 r.
Zainteresowani proszeni są o zaliczenie się w biurze
spółdzielni codziennie do godz. 14.

Pracownicy poszukiwani

GŁÓWNEGO KSIĘGOWEGO poszukuje Kieleckie Przed-
siębiorstwo Aptek. Wynagrodzenie według III lub IV grupy
skłاتی „K”. Zgłoszenia kierować do Sekcji Personalnej Przed-
siębiorstwa — Kielce, Plac Obrońców Stalingradu Nr 2.

Unieważnienie
Unieważnia się legitymacje pracownicze oraz przepustki
stałe Odlewni Radomskich, zagubionych przez następujących
pracowników:
Ob. Figura Antoni Nr leg. 205 Nr przepustki stałej 193
„ Bogdański Jan „ 237 „ „ 223
„ Odzimkowski Kazimierz „ 137 „ „ 127
„ Golabek Władysław „ 142 „ „ 132
„ Kułta Stanisław „ 616 „ „ 586
„ Lili Władysław „ 611 „ „ 603
„ Mamczarz Jan „ 499 „ „ 472